

अभ्युदीयतेऽनेन करणे अच् । ३ आशास्यमानचूडादिसंस्तारे च । अत एव तदर्थकश्राद्धम् आभ्युदयिकमित्युच्यते । ४ अभ्युदयसाधने इष्टलाभे ५ वृद्धिनिमित्तके श्राद्धे च “स-स्यन्नमित्यभ्युदये देवे रचितमित्यपि” मनुः । “अभ्युदये वृद्धि श्राद्धे” कुल्लू० । “प्रतिषेद्धाऽपि चेद्या त्व मद्यमभ्युदयेष्वपि” मनुः । भावे अच् । ईउत्तरोत्तरवृद्धौ “अभ्युदयफलं धर्मज्ञान-मिति” शा० भा० “धर्मः श्रेयः समुद्दिष्टं श्रेयोऽभ्युदयसाधन-मिति” भवि० पु० । अभ्युदयः इष्टलाभादि प्रयोजनमस्य ठञ् । अभ्युदयनिमित्ते श्राद्धे । “अथाभ्युदयिके श्राद्धे शुभमा-नाशयेत्” गोमि० “अभ्युदयः इष्टलाभः विवाहादि तदर्थं श्राद्धम् आभ्युयिकम् तच्च भूतभविष्यद्भेदेन द्विविधम् भूतं पुत्रजन्मादि भविष्यत् विवाहादि आ० त० रघुनन्दनः । अभ्युदयार्थक न० अभ्युदयः इष्टलाभादि अर्थो निमित्तं यस्य । अभ्युदयनिमित्ते श्राद्धे “नैमित्तिकमथो वक्ष्ये श्राद्धमभ्युदयार्थकम्” मार्क० पु० । अभ्युदानयन न० अभि+उद्+आ+नो-ल्युट् । अग्नेरभि-सुखानयने “अभ्युदानयन्” गो० सू० अभ्युदानयन् अग्ने-रभिसुखमानयन् जपेदिति स० त० रघुनन्दनव्याख्या-नात् तदुपसृष्टस्य नयतेः तथार्थत्वम् । अभ्युदाहरण न० अभि+उद्+आ+ह-ल्युट् । १ अभि-सुखकथने २ आभिसुख्ये नोद्धेसत्क्षेपणे च । अभ्युदित ति० अभितः सर्वतः उदितसत्क्रान्तं प्रात-र्विहितं कर्म यस्मात् । सूय्योदयकाले निद्रयाऽकृततत्काल-कर्त्तव्ये । ३ श्राद्धचारिणि । “सूय्येण ह्यभिनिसर्त्तः शयानो-ऽभ्युदितश्च यः” मनुः । २ अभितउदिते, ३ प्रकाशिते च ति० “भाषे मासि रटन्त्यापः किञ्चिदभ्युदिते रवौ” म० त० पुरा० । [भावे क्त कथने न० । अभ्युदीरित ति० अभि-उद्+ईर-क्त । अभिसुखसक्तौ । अभ्युद्गम पु० अभि+उद्+गम-भावे अच् । १ अभ्युत्थाने २ उद्भवे च । ल्युट् । अभ्युद्गमनमथत् न० । अभ्युद्यत ति० अभि+उद्+यम-क्त । उद्युक्ते “कुलमभ्युद्यत नूतनेश्वरम्” रघुः । १ अयाचितोपनीते फलादौ, “एधो-दकं मूलफलमन्नमभ्युद्यतञ्च यत्” मनुः । अभ्युद्भूत ति० अभि+उद्+ह-क्त । १ अयाचितोपनीते २ अ-भ्यर्थ्य दत्ते च “एधोदकं मूलफलमन्नमभ्युद्भूतञ्च यत्” शु० त० मनुवचनपाठः “अभ्यर्थ्य दत्तमिति व्याख्यातं च रघुनन्द-नेन । अभि+उद्+ध-क्त । ३ आभिसुख्ये नोत्तोलनेन धृते । अभ्युन्नत ति० आभिसुख्येन उन्नतः । आभिसुख्येन उन्नते

अत्यन्तोन्नते । “अभ्युन्नताङ्गुष्ठनखप्रभाभिः” कुमा० । अभ्युपगत ति० अभि+उप+गम-क्त । १ स्वीकृते अङ्गीकृते । २ समीपगते ३ अभिसुखसुपगते च । अभ्युपगम पु० अभि+उप+गम-अच् । १ स्वीकारे “क्रिया-भ्युपगमात्तेतद्दीजार्थं यत् प्रदीयते” मनुः । २ समीपगतौ च १ “नियमदयादीन्नाभ्युपगमेत्यादि” सुश्रुतः । अभ्युपपत्ति स्त्री अभि+उप+पद-त्तिन् । अनिष्टनिवार-णपूर्वकाभीष्टसम्पादनरूपे अनुग्रहे, “ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च शपथे नास्ति घातकमिति” “स्त्रीविप्राभ्युपपत्तौ च धर्मेण मन्न उष्यति” “स्त्रीवालाभ्युपपत्तौ च वाह्यानां सिद्धिकार-णम्” इति च मनुः अभ्युपपूर्वपदतेः सान्त्वनानुग्रहार्थत्वेनैव “रतिमभ्युपपत्तुमातरामिति” कु० प्रयोगः । २ सान्त्वने च अभ्युपपत्तुम् अव्य० अभि+उप+पद-तसुन् । सान्त्वयितुम् अनुग्रहोत् वेत्वर्थे “रतिमभ्युपपत्तुमातराम्” कुमा० । अभ्युपपन्न ति० अभि+उप+पद-क्त । अनुग्रहीते । अभ्युपाय पु० अभि+उप+इण-अच् । १ स्वीकारे २ अधि-कोपाये च । “तस्मिन् सुराणां विजयाभ्युपाये” कुमा० “तान् वोऽभ्युपायान् वक्ष्यामि” मनुः । अभ्युपेत ति० अभि+उप+इण-क्त । १ अभिसुखसमीपगते २ अङ्गीकृते ३ अङ्गीकर्त्तरि च । अभ्युपेत्य ति० अभि+उप+इण-कर्मणि क्यप् । अभिसुखं समीपगम्ये । ल्यप् । स्वीकृत्वर्थे अव्य० । “अभ्युपेत्य च शुश्रूषामिति” नार० । अभ्युपेत्याशुश्रूषा स्त्री अभ्युपेत्य अङ्गीकृत्य अशुश्रूषाऽसेवनम् । अङ्गीकृत्य पश्चात् दास्याकरणरूपे विवादभेदे “अभ्युपेत्य च शुश्रूषां यस्तां न प्रतिपद्यते । अशुश्रूषाभ्युपेत्यैतद्विवाद पदस्युच्यते” नार० । “आज्ञाकरणं शुश्रूषा तामङ्गीकृत्य पश्चाद्यो न सम्पादयति तद्विवादपदमभ्युपेत्याशुश्रूषा-ख्यमिति” मिताक्षरा । अभ्युपेत्या स्त्री अभि+उप+इण-भावे क्यप् । सेवयाम् । अभ्युषित ति० अभि+वस-क्त । १ अभिसुखसुषिते अभिसुख-स्थिते सेवकादौ पु० । अभ्यु(भ्यु)ष पु० अभित उ(ज)ष्यते अग्निना दह्यते अभि+ज(ज)ष-बा० कर्मणि क । १ यवगोधूमादिचूर्सकृते (रोटि) प्रसिद्धे दग्धान्नभेदे । जष भावे कर्मणि वा घञ् । वङ्गिना ईषद्गघेऽन्ने हेम० भावे घञ् । कलायादेरीषद्गघेने अभि+उष-भावादौ घञ् । अभ्योषोऽथद अभ्यु(भ्युभ्यो)-षायहितं क्व यतौ अभ्यु(भ्यु)(भ्यो)षीयम् अभ्यु(भ्यु)(भ्यो)-